

การจัดองค์ความรู้ (KM)

เรื่อง..... ภาษีศุลกากร

โดย : นายปราโมทย์ บุญมาตา
ฝ่ายกฎหมาย สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ชลบุรี 2
3 กุมภาพันธ์ 2559

ภาษีศุลกากร

เป็นการเก็บภาษีจากการนำเข้าสินค้า
เพื่อเป็นกำแพงภาษี และเก็บภาษีจาก
การส่งออก ทั้งนี้เพื่อป้องกันอุตสาหกรรม
ในประเทศและส่งเสริมการส่งออกซึ่งปัจจุบัน
นี้ภาษีศุลกากรจะเริ่มมีความสำคัญน้อยลง
เนื่องจากทั่วโลกกำลังเปิดการค้าเสรี

ประวัติภาษีศุลกากร

สุโขทัย

- เรียกเก็บภาษีจากการค้าว่า “จกอบ”

กรุงศรี
อยุธยา

- มีการสร้างพระคลังสินค้า เพื่อจัดเก็บภาษีขาเข้า มีสถานที่จัดเก็บภาษี เรียกว่า “ขนอน”

กรุงธนบุรี

- บ้านเมืองยังอยู่ในยุคสงคราม ไม่มีหลักฐานปรากฏชัดเกี่ยวกับภาษี

รัตนโกสินทร์

- ร.3 มีระบบเจ้าภาษีนายอากร ตั้งโรงภาษี เพื่อจัดเก็บภาษี
- ร.4 เก็บภาษีร้อยละ 3
- ร. 5 ตั้งหอรัษฎากรพิพัฒน์ จัดเก็บภาษีอากรขาเข้า และจัดตั้งศุลกากรสถาน (ปัจจุบันคือกรมศุลกากร) เก็บอากรขาเข้า และออก

การจับเก็บภาษี

ปกติเมื่อมีการเก็บอากรขาเข้า จะต้องมีการเก็บภาษีชนิดอื่นควบคู่ไปด้วยซึ่งกรมศุลกากรเป็นผู้จัดเก็บแทน ได้แก่

- ☐ ภาษีมูลค่าเพิ่ม จัดเก็บแทนกรมสรรพากร
- ☐ ภาษีสรรพสามิต จัดเก็บแทนกรมสรรพสามิต
- ☐ ภาษีเฟื้องมหาดไทย จัดเก็บแทนกระทรวงมหาดไทย
- ☐ ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายต่าง ๆ เช่น ค่าธรรมเนียมพิเศษแทนกระทรวงพาณิชย์

วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีศุลกากร

1. เพื่อเป็นรายได้ของรัฐ
2. เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศ
3. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่
4. เพื่อส่งเสริมหรือจำกัดการบริโภคของประชาชน

ความสำคัญของภาษีศุลกากรในปัจจุบัน

การจัดเก็บภาษีศุลกากรในปัจจุบัน ยังมีความสำคัญ
กับการปกป้องอุตสาหกรรมบางชนิด ที่ประเทศยัง
ไม่มีความชำนาญเพื่อให้สามารถแข่งขันกับสินค้า
ที่นำเข้าได้ แต่ในอนาคตภาษีศุลกากรจะถูกลด
ความสำคัญลง เนื่องจากความตกลงเกี่ยวกับเขต
การค้าเสรีมีมากขึ้น ทำให้กำแพงภาษีลดต่ำลง
เรื่อย ๆ จนไม่มีกำแพงภาษี

โครงสร้างอัตราภาษีศุลกากร

- ☐ ประเทศไทยนำระบบพิกัดอัตราศุลกากรระบบ
ฮาร์โมนไนซ์ (HARMONIZED) มาใช้โดยได้แบ่ง
โครงสร้างประกอบด้วย
- ☐ พิกัดอัตราศุลกากรขาเข้า
- ☐ พิกัดอัตราศุลกากรขาออก
- ☐ ของที่ได้รับการยกเว้นอากร

พิกัดอัตราศุลกากรคืออะไร ตอบคือ

- ☐ การจัดประเภทสินค้าออกเป็นประเภทต่าง ๆ
ให้เป็นระบบ เพื่อง่ายต่อการจัดเก็บภาษี
- ☐ การจำแนกประเภทสินค้าออกเป็น 21 หมวด
โดยจำแนกออกเป็น 97 ตอน

ความหมายของประเภท

ประเภท หมายถึง ประเภทพิกัดอัตราศุลกากร มีรหัส 4 ตัว

2 ตัวแรก คือลำดับของตอน

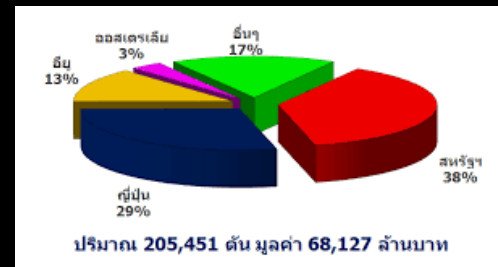
2 ตัวหลัง คือลำดับของประเภท

ประเภทย่อย คือ ประเภทพิกัดอัตราศุลกากรที่แยกย่อยลงไป

มีเลขรหัส 6-7 ตัว

รหัสสถิติ คือ รหัสสินค้าและรหัสหน่วยสินค้า

อัตราอากร

□ อัตราตามราคา หมายถึง อัตราร้อยละของ ราคา CIF

□ อัตราตามสภาพ หมายถึง อัตราที่เก็บตามจำนวน หน่วยของสินค้า

พิกัดอัตราศุลกากรขาเข้า

สินค้าที่นำเข้าและต้องเสียอากรขาเข้ามีทั้งหมด 21 หมวด
97 ตอน คือ

หมวด 1 สัตว์มีชีวิต ผลิตภัณฑ์จากสัตว์

หมวด 2 ผลิตภัณฑ์จากพืช

หมวด 3 ไขมันและน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืช และ
ผลิตภัณฑ์ที่แยกได้จากไขมันและน้ำมันดังกล่าว
ไขมันที่บริโภคได้ซึ่งจัดทำแล้ว ไขมันที่ได้จากสัตว์
หรือพืช

หมวด 4 อาหารปรุงแต่ง เครื่องดื่ม สุรา และน้ำส้มสายชู
ยาสูบและผลิตภัณฑ์ที่ใช้แทนยาสูบ

หมวด 5 ผลิตภัณฑ์แร่

หมวด 6 ผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมทางเคมีหรือ
อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกัน

หมวด 7 พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก ยางและของ
ที่ทำด้วยยาง

หมวด 8 หนังสือพิมพ์ หนังสือและของที่ทำด้วยหนังสือ
ดังกล่าว เครื่องอ่านและเครื่องเขียนหลาก เครื่องใช้สำหรับ
เดินทาง กระเป๋าถือและภาชนะที่คล้ายกัน ของทำด้วยไม้
สัตว์ (นอกจากไม้ตัวใหม่)

หมวด 9 ไม้และของทำด้วยไม้ ถ่านไม้ ไม้ก๊อกและ ของทำด้วยไม้
ก๊อก ผลิตภัณฑ์ทำด้วยฟาง ทำด้วยเอสพาร์โตหรือ วัตถุ
ถักสานอื่นๆ เครื่องจักสานและเครื่องสาน

แต่ละหมวดก็จะแบ่งเป็นตอน ไล่ไปจนถึง 97 ตอน ดัง
ตัวอย่าง

หมวด 1 สัตว์มีชีวิต ผลิตภัณฑ์จากสัตว์

- ตอนที่ 1 สัตว์มีชีวิต —
- ตอนที่ 2 เนื้อสัตว์และส่วนอื่นของสัตว์ที่บริโภคได้ —
- ตอนที่ 3 ปลา สัตว์น้ำจำพวกครัสเตเชีย โมลลัสก์ และสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังอื่นๆ
- ตอนที่ 4 ผลิตภัณฑ์นม ไข่สัตว์ปีก น้ำผึ้งธรรมชาติ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่บริโภคได้ ซึ่งไม่ได้ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น —

การคำนวณอากรขาเข้า

ภาษีศุลกากรขาเข้า = ฐานภาษี X อัตราภาษีศุลกากร

สินค้านำเข้าบางชนิดจะคิดภาษีเป็นร้อยละตามมูลค่า และคิดภาษีตามสภาพ (ตามปริมาณ) การคำนวณภาษีต้องคำนวณทั้งสองอย่าง แล้วนำมาเปรียบเทียบกัน วิธีไหนที่ได้ภาษีมากกว่าต้องนำผลลัพธ์ที่ได้จากวิธีนั้นไปเสียภาษี

ตัวอย่าง

กิจการได้นำเข้ากาแฟ อาราบิกาจำนวน
100 กิโลกรัม เป็นเงินทั้งสิ้น 5,000 บาท
กิจการต้องเสียภาษีนำเข้าเท่าใด

		และเยื่อของกาแฟ รวมทั้งของที่ใช้แทนกาแฟ ที่มีกาแฟผสมอยู่ ในอัตราส่วนเท่าใดก็ตาม			
0901.11		- กาแฟที่ไม่ได้คั่ว			
		- - ไม่ได้แยกเอากาแฟอื่นออก			
0901.11.10	000/KGM	- - - อะราบิก้าคั่วดับเบิลยูโอบีหรือโรบัสต้าโอโอบี	40	กิโลกรัม	4.0
0901.11.90	000/KGM	- - - อื่น ๆ	40	กิโลกรัม	4.0
0901.12		- - แยกเอากาแฟอื่นออกแล้ว			
0901.12.10	000/KGM	- - - อะราบิก้าคั่วดับเบิลยูโอบีหรือโรบัสต้าโอโอบี	40	กิโลกรัม	4.0
0901.12.90	000/KGM	- - - อื่น ๆ	40	กิโลกรัม	4.0
		- กาแฟคั่ว			
0901.21		- - ไม่ได้แยกเอากาแฟอื่นออก			
0901.21.10	000/KGM	- - - ไม่บด	40	กิโลกรัม	4.0
0901.21.20	000/KGM	- - - บด	40	กิโลกรัม	4.0
0901.22		- - แยกเอากาแฟอื่นออกแล้ว			
0901.22.10	000/KGM	- - - ไม่บด	40	กิโลกรัม	4.0
0901.22.20	000/KGM	- - - บด	40	กิโลกรัม	4.0

อัตราภาษีการนำเข้ากาแฟเสียร้อยละ 40 ของมูลค่า หรือ
กิโลกรัมละ 4 บาท

คำนวณตามมูลค่า ภาษีศุลกากร = $5,000 \times 40\% = 2,000$

คำนวณตามสภาพ ภาษีศุลกากร = $100 \times 4 = 400$ บาท

ภาษีที่คำนวณจากมูลค่ามากกว่า จึงต้องเสียภาษีศุลกากร
เท่ากับ 2,000 บาท

ตัวอย่างการคำนวณภาษีนำเข้ารถยนต์

การนำเข้ารถยนต์ จะต้องมีการเสียภาษีดังต่อไปนี้

1. อากรขาเข้า
2. ภาษีสรรพสามิต
3. ภาษีเฟื้อมหาดไทย
4. ภาษีมูลค่าเพิ่ม

วิธีการคำนวณภาษีแต่ละอย่าง

- อากาศขาเข้า = ราคา CIF x อัตราอากาศขาเข้า
- ภาษีสรรพสามิต = $(\text{CIF} + \text{อากาศขาเข้า}) \times \text{อัตราสรรพสามิต} / 1 - (1.1 \times \text{อัตราสรรพสามิต})$
- ภาษีเพื่อมหาดไทย = ภาษีสรรพสามิต x อัตราภาษีเพื่อมหาดไทย
- ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ฐานภาษี = ราคา CIF + อากาศขาเข้า + ภาษี
สรรพสามิต + ภาษีมหาดไทย

สมมตินำเข้ารถยนต์นั่งขนาด 2300 ซีซี มีข้อมูลดังนี้

ราคารถยนต์ CIF	350,000
อากรขาเข้า	80%
ภาษีสรรพสามิต	35%
ภาษีเพื่อมหาดไทย	10%
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	7%

คำนวณ

$$\begin{aligned}\text{อากรขาเข้า} &= \text{CIF} \times \text{อัตราอากรขาเข้า} \\ &= 350,000 \times 0.8 \\ &= 280,000\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\text{ภาษีสรรพสามิต} &= (\text{CIF} + \text{อากรขาเข้า}) \times \text{อัตรา} \\ &\quad \text{สรรพสามิต} / 1 - (1.1 \times \text{อัตราสรรพสามิต}) \\ &= (350,000 + 280,000) \times 0.35 / 1 - (1.1 \times 0.35) \\ &= 358,536.59\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{ภาษีเพื่อมหาดไทย} &= \text{ภาษีสรรพสามิต} \times \text{อัตราภาษีเพื่อมหาดไทย} \\
 &= 359,536.59 \times 0.1 \\
 &= 35,853.66
 \end{aligned}$$

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

$$\begin{aligned}
 \text{ฐานภาษี} &= \text{ราคา CIF} + \text{อากรขาเข้า} + \text{ภาษี} \\
 &\text{สรรพสามิต} + \text{ภาษีมหาดไทย}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &= 350,000 + 280,000 + 358,536.59 + 35,853.66 \\
 &= 1,024,390.25
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{ภาษีมูลค่าเพิ่ม} &= 1,024,390.25 \times 0.7 \\
 &= 71,707.32
 \end{aligned}$$

ภาษีทั้งสิ้น

746,097.57

บวก ราคารถ

350,000.00

รวม

1,960,097.57

พิกัดอัตราศุลกากรขาออก

พิกัดอัตราศุลกากรขาออก กำหนดไว้สินค้าที่ส่งออกไว้ 9 ประเภท ได้แก่

1. ข้าว
2. เศษโลหะทุกชนิด
3. หนังโคและหนังกระบือ ไม่ว่าดิบหรือฟอกแล้ว
4. ยาง
5. ไม้ ไม้แปรรูป และของที่ทำได้ด้วยไม้
6. เส้นไหมดิบที่ยังมิได้ตีเกลียว และเส้นด้ายที่ทำด้วยไหม
7. ปลาป่นหรือปลาอบแห้งที่ยังไม่ได้ป่น ที่ไม่ใช่อาหารของมนุษย์
8. ของที่ส่งออกจากพื้นที่ที่พัฒนาร่วมตามกฎหมาย ร่วมไทย มาเลเซีย
9. ของซึ่งมิได้ระบุหรือรวมไว้ในประเภทอื่นใดในพิกัดอัตราอากรขาออก

อัตราอากรขาออก

ประเภท รายการ อัตราอากร ตามราคา ร้อยละ ตามสภาพ หน่วย หน่วยละ บาท

1. ข้าวเจ้า ข้าวเหนียว ไม่ว่าจะเป็นข้าวเปลือก ข้าวขาว ข้าวกล้อง ข้าวหิ่น ปลายข้าว หรือรำ 10 - -

2. เศษโลหะทุกชนิด 50 - -

3. หนังสือและหนังสือกระป๋อง ไม่ว่าฉบับหรือฟอกแล้ว (ไม่รวมถึงเศษตัด เศษและผงซึ่งไม่สามารถนำไปใช้ในอุตสาหกรรมทำหนังสือและอุตสาหกรรมผลิตหนังสือ)

(ก) หนังสือ - กิโลกรัม 5.00

(ข) อื่น ๆ - กิโลกรัม 4.00

4. ยางของต้นยางตระกูลสิเวีย ไม่ว่าจะเป็นยางแผ่น ยางแท่ง เศษยาง ยางก้อน น้ำยาง หรือขี้ยางจากต้นยาง ยางป่นดิน หรือป่นเปลือกต้นยาง รวมทั้งยางในลักษณะอื่นซึ่งยังอยู่ในสภาพวัตถุดิบ

(ก) ยางแผ่น ยางแท่ง และเศษของยางดังกล่าว นอกจากที่ระบุไว้ใน (ข)

และ (ค) 40 - -

(ข) ยางแท่งตามมาตรฐานที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด 40 - -

ของที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า มี 18 ประเภท

1. ของที่ส่งออก รวมทั้งของที่ส่งกลับออกไป ซึ่งนำกลับเข้ามาภายในหนึ่งปี โดยไม่เปลี่ยนแปลงลักษณะหรือรูปแต่ประการใดและในเวลา ที่ส่งออกนั้นได้รับใบสุทธิสำหรับนำกลับเข้ามาแล้ว
2. ของที่นำเข้ามาในประเทศไทยซึ่งได้เสียอากรไว้ครบถ้วนแล้ว และภายหลัง ส่งกลับออกไปซ่อม ณ ต่างประเทศ หากนำกลับเข้ามาภายในหนึ่งปี
3. ของที่นำเข้ามาพร้อมกับตนหรือนำเข้ามาเป็นการชั่วคราวที่จะ ส่งกลับออกไปภายใน 6 เดือน
4. รางวัลเหรียญตราที่ต่างประเทศมอบให้กับบุคคลที่อยู่ใน ราชอาณาจักร

(ต่อ)

5. ของส่วนตัวที่นำเข้ามาพร้อมกับตน
6. ของใช้ในบ้านเรือนที่ใช้แล้ว ที่นำเข้ามาพร้อมกับตนเนื่องจากการย้ายภูมิลำเนา
7. ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของเครื่องบินหรือเรือ
8. น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหยอดเครื่อง และสิ่งที่ใช้ในการหล่อลื่นที่เติมในอากาศยาน หรือในเรือที่ขนาดเกินกว่า 500 ตัน
9. พืชผลที่ผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย ปลูกไว้ที่ชายตลิ่งซึ่งกันเขตแดน

NO VAT

NO VAT

10. ของที่ได้รับเอกสิทธิ์ ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญา กับนานาประเทศ หรือทางการทูตซึ่งได้ปฏิบัติต่อกันโดยอภัยเสียไมตรี
11. ของที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด
12. ของที่นำเข้าโดยทางไปรษณีย์ ซึ่งแต่ละหีบห่อมีราคาไม่เกินห้าร้อยบาท
13. ยุทธภัณฑ์ที่ใช้ในทางราชการ
14. ตัวอย่างสินค้าที่ใช้ได้แต่เพียงเป็นตัวอย่างและไม่มีราคาในทางการค้า

NO VAT

NO VAT

NO VAT

15. คอนเทนเนอร์

16. ของที่นำเข้ามาสำหรับคนพิการใช้โดยเฉพาะ หรือใช้ในการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

17. ของที่พิสูจน์ให้เป็นที่พอใจของอธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่ง
อธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายว่าเป็นของที่จำเป็นต้องนำเข้ามา
เพื่อใช้ในการประชุมระหว่างประเทศ

18. ของส่งออกซึ่งพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจอธิบดีกรมศุลกากรว่าเป็น
ของที่ได้นำเข้ามาก่อนสองปี และยังมีได้เปลี่ยนแปลงลักษณะ
หรือรูปแต่ประการใด

สิทธิประโยชน์ทางศุลกากรตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ

1. ลดอัตราอากรสำหรับผลิตภัณฑ์ตามความตกลงพื้นฐานว่าด้วยโครงการร่วมลงทุนทางอุตสาหกรรมของอาเซียน
2. ลดอากรสำหรับของที่นำเข้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศที่ได้รับสิทธิพิเศษว่าด้วยการให้สิทธิการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา
3. ลดอการตามความตกลงว่าด้วยกำหนดอัตราอากรร่วมเพื่อจัดตั้งการค้าเสรีอาเซียน
4. ลดอัตราอากรสำหรับส่วนประกอบและอุปกรณ์ที่นำเข้าเพื่อผลิตรถยนต์เฉพาะยี่ห้อและรุ่นของอาเซียน

-
-
5. ลดอากรสำหรับของนำเข้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศที่เป็นภาคีของความตกลงมาร์ราเกชจัดตั้งองค์การค้าโลก
 6. ลดอัตราอากรศุลกากรสำหรับผลิตภัณฑ์ตามโครงการความร่วมมือทางด้านอุตสาหกรรมอาเซียน

คำศัพท์ที่ควรรู้เกี่ยวกับภาษีศุลกากร

ของต้องห้าม

ของที่มีกฎหมายกำหนดห้ามนำเข้ามาหรือ
ส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยเด็ดขาด
และในบางกรณีห้ามการส่งผ่านด้วย เช่น
วัตถุลามก สินค้าที่ตราหรือลวดลายรูปธงชาติ
ยาเสพติด สินค้าละเมิดลิขสิทธิ์

ของต้องกำกััด

- สินค้าที่มีกฎหมายกำหนดว่าหากจะมีการนำเข้า-ส่งออกหรือผ่านราชอาณาจักรจะต้องได้รับอนุญาตหรือปฏิบัติให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ เช่น ต้องมีใบอนุญาตการนำเข้าและส่งออก ต้องปฏิบัติตามประกาศอันเกี่ยวกับฉลากหรือใบรับรองการวิเคราะห์ หรือเอกสารกำกับยา เป็นต้น

ของตกค้างหรือสินค้าตกค้าง

- ☐ ของที่นำเข้ามาและปล่อยให้อยู่ในความดูแลของศุลกากรนานถึง 2 เดือน โดยไม่มีผู้แสดงตัวเป็นเจ้าของ
- ☐ ของที่นำเข้ามาเป็นของสดเสี้ง่าย เจ้าของยังไม่ได้รับมอบไปแต่ของนั้นแสดงอาการบูดเน่าแล้วภายหลังสามวันนับจากวันมาถึง
- ☐ สินค้าผ่านแดนที่นำเข้ามาครบ 5 เดือนแล้วยังไม่ส่งออก

1000000

- ของที่ยังไม่ได้เสียภาษี ของต้องกำจัด ของต้องห้าม หรือของใด ๆ ที่ไม่ได้ผ่านด่านศุลกากรโดยถูกต้อง
- เรือชนิดใด ๆ อันมีระวางไม่เกิน 250 ตัน รถ เกวียน ยานพาหนะ ภาชนะต่าง ๆ ที่ช่วยในการขนของตามข้อ 1
- เรือที่อยู่ภายในเขตท่าและมีสินค้าในเรือ ภายหลังปรากฏว่าเรือลำ นั้นเบาลอยตัวขึ้นหรือมีแต่อัปปะ โดยนายเรือไม่สามารถพิสูจน์ว่า ได้ขนสินค้าโดยชอบ

ของอันพึงจะต้องรีบ (ต่อ)

4. หีบห่อที่มีขนาดหรือลักษณะผิดพระราชบัญญัติ
ศุลกากร
5. ของที่ทำทัศน์บนว่าจะส่งออกโดยเรือลำใด แต่มิได้
นำลงบรรทุกเรือให้เสร็จก่อนเรือลำนั้นออก
6. สินค้าที่ขนถ่ายจากเรือโดยมิได้รับอนุมัติจากอธิบดี
กรมศุลกากร

7. สินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าแล้วลักลอบนำออกไปหรือ
เปลี่ยนแปลงสภาพโดยมิได้รับอนุญาต

8. ของที่ได้คืนค่าภาษีแล้วและให้นำไปทำเรือเพื่อการส่งออก
และพบว่าของนั้นไม่ตรงกับใบขนสินค้าหรือเอกสารต่าง ๆ
เป็นเท็จ

9. ของที่ขนส่งนอกทางอนุมัติ

ของยึดหรือสินค้าต้องยึด

ของใด ๆ อันพึงต้องริบตามพระราชบัญญัติศุลกากร ถ้า
เจ้าของมิได้มายื่นคำร้องเองภายใน 60 วันสำหรับ
ยานพาหนะ และ 30 วันสำหรับสิ่งอื่นนับแต่วันยึดไว้
ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

เขตปลอดอากร

เขตพื้นที่ ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบ

อุตสาหกรรมพาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เป็น
ประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ โดยของที่
นำเข้าไปในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์อากร
ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ความผิดทางศุลกากรและโทษ

1. ความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร

ให้ริบของและปรับเงิน 4 เท่าของราคารวมภาษีอากร หรือจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

2. ความผิดฐานเลี่ยงภาษี

ให้ริบของที่เลี่ยงภาษี และปรับ 4 เท่าของราคารวมค่าภาษี หรือจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

3. ความผิดฐานสำแดงเท็จ

ปรับไม่เกิน 500,000บาท หรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน

4. ความผิดฐานนำของต้องห้าม ของต้องจำกัด เข้ามา
ในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร

ให้ริบของ และปรับ 4 เท่าของราคารวมภาษี
หรือจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

5. ความผิดฐานฝ่าฝืนพิธีการศุลกากร
ปรับ 1,000 บาท

จบการบรรยาย แล้วละ....

ขอขอบพระคุณ...อาจารย์ สันธยา เรืองศิริบุญ
ที่อนุญาตให้เผยแพร่ข้อมูลนี้เพื่อการศึกษา

มูลนิธิส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร